

Jamsai

ทดลองอ่าน

ฉลาดเกมส์โกง

Jamsai
BAD GENIUS

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

ร เรือในมหาสมุทร เขียน zoo ภาพ
ดัดแปลงมาจากบทภาพยนตร์ ฉลาดเกมส์โกง

GROSS DOMESTIC HAPPINESS

Jamsai

Jamsai
ฉลาดเกมส์โกง
BAD GENIUS

ทดลองอ่าน

Jamsai
ร.โรจน์พัฒนิกุล เขียน 200 หน้า
ดัดแปลงมาจากภาพยนตร์ ฉลาดเกมส์โกง

gch

ทดลองอ่าน

Jamsai
ฉลาดเกมส์โกง

ทดลองอ่าน

ฉลาดเกมส์โกง

พัฒนาการใน ฉลาดเกมส์โกง
เมื่อจะอ่านก็ต้องเป็นฉลาด

Jamsai | gch

ฉลาดเกมส์โกง

Jamsai | gch

Bad Genius ฉลาดเกมส์โกง

ร เรือในมหาสมุทร เขียน

บทภาพยนตร์โดย คุณณัฐวุฒิ พูนพิริยะ, คุณธนิตา กาญจนาวิวัฒนา, คุณวสุธร ปิยามรณ์

สงวนลิขสิทธิ์ที่ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2208-5

ภาพปก ZOO

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จงถนนอม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 359 บาท

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

เมื่อนำความฉลาดมาใช้ผิดทาง อาจจะทำให้คุณไปพบกับคำตอบของชีวิต
ในรูปแบบที่ไม่เคยคาดคิด...

หากคุณเคยดูภาพยนตร์เรื่อง 'ฉลาดเกมส์โกง' มาแล้ว คงจะจำได้ว่า
ตอนนั้นตื่นตาตื่นใจกับวิธีการโกงของ 'ลิน' ขนาดไหน คงมีอัจฉริยะเพียงไม่กี่คนที่
ที่คิดค้นวิธีบอกคำตอบด้วยโน้ตเปียโนสี่เพลง แทนคำตอบ ก ข ค และ ง

จากความโด่งดังและความสำเร็จของภาพยนตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
รวมถึงมีรางวัลการ์ตูนตีความสนุกมากมาย วันนี้ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสได้จับมือ
ร่วมกับ GDH ผู้ผลิตภาพยนตร์ฉลาดเกมส์โกง นำเสนอมุมมองความคิดของ
ตัวละครที่ลึกซึ้งขึ้น หากตอนนั้นคุณเคยสงสัยว่าทำไมตัวละครถึงตัดสินใจทำแบบนี้
พวกเขามีเหตุผลอะไรนอกเหนือไปจากเรื่องของ 'เงิน' หรือเปล่า เราลองมา
เปิดหน้าถัดไปเพื่อหาคำตอบไปพร้อมๆ กันเลยดีกว่า และหวังว่าคุณผู้อ่านทุกท่าน
จะเข้าใจในการกระทำของพวกเขามากขึ้นค่ะ

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

จากใจนักเขียน

ลองจินตนาการถึงฉากเปิดของหนังเรื่องนี้ เด็กสาวคนหนึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะ
แสงไฟสลัว ห้องมืด บรรยากาศที่น่าอึดอัด โทรศัพท์มือถือเครื่องหนึ่งถูกยื่นมาให้เธอ
เด็กสาวทำทางวิตกกังวล แต่ก็เอ่ยตอบอย่างหนักแน่น

"ไม่ใช่ของหนูค่ะ"

ลองเปลี่ยนเด็กสาวคนนั้นให้เป็นภาพของผู้เขียน นั่งอยู่ท่ามกลางความมืดมิด
ในแสงสลัว มือที่อยู่อีกฟากหนึ่งของโต๊ะไม่ได้ยื่นโทรศัพท์มาให้ แต่เสนอโอกาสให้

"เรามีโครงการจะนำภาพยนตร์สักเรื่องหนึ่งมาเขียนเป็นนิยาย" เจ้าของมือ
กล่าว

ผู้เขียนยังไม่รู้ว่าภาพยนตร์ที่วานั้นคือเรื่องอะไร

ทีมงานยื่นข้อเสนอ "อยากมาเป็นคนเขียนมั้ย"

ผู้เขียนอีกอึก สองจิตสองใจ แบ่งรับแบ่งสู้ ถ้ามทีมงานว่าพวกเขาไปเจรจา
กับทีมภาพยนตร์เรื่องไหนมา

และคำตอบที่ออกจากปากทีมงานก็คือ "Bad Genius"

วินาทีนั้น ผู้เขียนตกลงรับปากทันทีโดยไม่ต้องลังเลอะไรอีก

"ทำค่ะ"

หนักแน่นเท่าที่รินรดา นิลเทพปฏิเสธโทรศัพท์มือถือเครื่องนั้น

หากจะถามว่ามีภาพยนตร์ไทยก็เรื่องที่สามารถทำให้ผู้เขียนตะโกน
โดยไม่ลังเลว่า "เขียนค่ะ" บอกได้เลยว่ามีไม่ถึงสิบเรื่อง และฉลาดเกมส์โกงก็อยู่
บนสุดของรายชื่อนั้น

แต่คุณภาพของตัวหนังก็ทำให้ผู้เขียนตกปากรับคำได้โดยไม่รอช้า ก็แหม
เนื้อเรื่องสุดจี๊ดคุ้ยเขี่ยประเด็นทางสังคมที่ไม่ค่อยมีหนังเรื่องไหนพูดถึงแบบนั้น
ใครๆ ก็อยากเขียนทั้งนั้นล่ะ แล้วยังบวกคะแนนไปกับหลายรางวัลที่ช่วยการันตี
คุณภาพ และสถิติการทำรายได้ถล่มทลายทั้งในไทยและต่างประเทศ พุดมาถึงจุดนี้

ก็ไม่เหลือพื้นที่ให้ลั้งเล ยังไงก็ตอบตกลง เซย์เยส 100%

แต่อีกปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณาคือความเข้ากันได้ระหว่างสไตล์ผู้เขียนกับ สไตล์ของหนัง โศคติที่แก่นเรื่องของ Bad Genius สามารถจูนเข้ากับตัวตนของ ผู้เขียนได้เหมือนโตขึ้นมาในบ้านเดียวกัน เพราะมีทัศนคติหลายจุดที่ตรงกับมุมมอง ของผู้สร้างภาพยนตร์ เลยทำให้การเขียนงานชิ้นนี้เป็นไปอย่างลื่นไหลสุดๆ แต่ลระวรรคแต่ละตอนพรังพรูออกจากสมองผู้เขียนเหมือนสายน้ำยามเขื่อนแตก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่างานชิ้นนี้ง่าย...

การเปลี่ยนภารกิจของลิน แบงค์ เกรช และพัฒน์ให้กลายเป็นหนังสือ ผ่านกระบวนการทำงานอย่างละเอียดของผู้เขียน โปรดิิวเซอร์ และทีมบรรณาธิการ เราได้ไปพบกับโปรดิิวเซอร์ของหนัง พูดคุยสอบถามทุกจุดที่สงสัย เก็บข้อมูล หลายอย่างที่ไม่มีในหนัง นำบทภาพยนตร์ฉบับจริงมาเลาะตะเข็บ ถอดเทพจาก คำพูดในหนังจนเครื่องเล่นซีดีแทบระเบิด เราเติมฉากที่ทางทีมทำหนังต้องการ เล่าเพิ่มจากตัวหนัง ปั้นแต่งฉากที่ผู้เขียนคิดขึ้นโดยผ่านการอนุมัติจากทีมงาน GDH แล้ว กว่าจะได้เป็นหนังสือเล่มนี้ ทาง GDH และสำนักพิมพ์แจ่มใสทำงานอย่างหนัก จริงๆ เราตรวจสอบปรับแก้โครงเรื่องร่วมกัน เพิ่มเติมแก้ไขต้นฉบับกันอย่างละเอียด มากๆ

ผู้เขียนจึงอยากใช้พื้นที่ตรงนี้ขอบคุณการทำงานหนักของทีมงานทั้งสองฝ่าย ทั้งจาก GDH และสำนักพิมพ์แจ่มใส รวมถึงขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ที่ให้โอกาสรวมไปถึงช่วยเหลือผู้เขียนจนงานชิ้นนี้ได้สำเร็จลุล่วง

ที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณผู้อ่านที่ให้การสนับสนุนหนังสือ และหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าทุกท่านจะเอาใจช่วยเด็กๆ ตัวละครทั้งสี่ให้ทำตามฝันได้สำเร็จในที่สุด

"การโกงนะเธอ การทำตามความฝัน" เสียงของแบงค์ถามอย่างเยาะหยัน เมื่อเขามองข้ามไหล่ผู้เขียนมาเห็นสิ่งที่เพิ่งจะถูกพิมพ์ลง

"โกงอะไรกัน" พัฒน์หัวเราะมาจากด้านหลังแบงค์ "เขาเรียกว่าการขยาย โอกาสทางการศึกษาต่างหาก"

อืม ดูท่าว่าเด็กๆ จะอยากพบคุณจนทนไม่ไหวแล้ว...

"ลิน มีคนจะมาอ่านเรื่องของเรา ลินว่าเราใส่ชุดนี้สวยรึยัง" เกรซร้อง
อย่างตื่นเต้น หยิบกระจกมาส่องดูสีลิปสติกเพื่อเตรียมตัวพบผู้อ่าน

"มีใครจะเข้าคอร์สเปียโนเธอ"

เสียงถามเรียบนิ่งดังมาจากปากเด็กสาวเจ้าของดวงตาเรียวเล็กแสนฉลาด
เธอกำลังหันหน้ามามองคุณ สบตาคุณด้วยแววตาที่ไม่รู้ว่าคิดอะไรอยู่ แววตา
ของคนฉลาดจนไม่อาจหยั่งประเมินความคิดได้

ขอแนะนำให้รู้จัก นั่นคือรินรดา นิลเทพ และเธอกำลังรอที่จะพูดคุยกับคุณ
แล้ว

อย่ารอช้าอยู่เลย ไปพบกับเด็กๆ ทั้งสี่กันเถอะค่ะ

ร เรือในมหาสมุทร

สำนักพิมพ์ใหม่ใด ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

1

คณิตศาสตร์เหรียญทองนะครีบ

ในบ้านของเธอมีเปียโนอยู่หลังหนึ่ง
หกโมงเช้า แดดแรกของวันทอแสงลงบนเปียโนหลังนั้น พ่อกำลัง
หยิบถ้วยรางวัลใส่ในลังกระดาษ

"เอาแฟ้มใส่เกียรติบัตรมาให้พ่อที" พ่อกล่าว มือหยิบถ้วยรางวัลจากการ
แข่งขันตอบปัญหาวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษเรียงลงในลังสีน้ำตาล
ลินหยิบแฟ้มสีดาหน้าบรรจุเกียรติบัตรเรียนดีมากมายยื่นให้พ่อ ดวงตาสีดำ
เรียวเล็กของเธอจับจ้องถ้วยรางวัลถ้วยสุดท้ายที่ยังอยู่บนชั้นวางของ ไม่ได้
ลงไปอยู่ในกล่องรวมกับถ้วยรางวัลอื่นๆ

"พ่อ ถ้วยรางวัลที่ชนะเลิศประกวดเปียโนตอน ป.หนึ่ง ละ ไม่เอาไป
เหรอ"

"เราไปสมัครเข้าเรียน ม.ปลาย เอาไปแค่ผลงานตอน ม.ต้น กับ
ประถมปลายบางส่วนก็พอแล้วละ อันนั้นมันเก๋นานไปแล้ว"

"อืม..." ลินตอบรับ ตายังคงจับจ้องที่ถ้วยรางวัลนั้น วันนี้เธอสวมชุด

Bad Genius ฉลาดเกินสติ

นักเรียน ม.ต้น มัดผมเปียเดียวดูเรียบร้อย แถมยังสวมแว่นสายตาอันโต
วันนี้เธอจะไปสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าเรียนโรงเรียนกรุงเทพวิปัญญา
โรงเรียนที่พ่ออยากให้เธอได้เข้าเรียนมากที่สุด

รถยนต์สีดำคันหรูจอดอยู่ตรงหน้าโรงแรมแห่งหนึ่ง คนขับรถ
กระดิกนิ้วตามจังหวะเพลงกำลังรอให้ผู้โดยสารของเขาเดินออกมาจาก
ในโรงแรม

ผู้โดยสารที่เขารอคอยไม่ใช่แขกที่มาพักแต่คือตัวเจ้าของโรงแรมเอง
คนขับรถประจำตัวของท่านผู้บริหารนั่งฟังเพลงเพลินๆ แต่เมื่อสายตา
เหลือบไปเห็นว่าเจ้านายของตนเดินลงบันไดหน้าประตูตรงมาที่รถแล้ว เขา
ก็รีบกดปิดเพลงลูกทุ่ง พร้อมหันไปตรวจเช็คอีกครั้งที่นั่งอยู่ในสภาพ
เรียบร้อย

ประตูถูกเปิดออก เจ้านายของเขาก้าวเท้าขึ้นรถพร้อมด้วยภรรยาและ
ลูกชายวัยรุ่น เจ้านายเอ่ยชื่อโรงเรียนแห่งหนึ่งและบอกชื่อถนนที่ตั้ง คนขับรถ
เอ่ยว่า "รับทราบครับ" แล้วออกรถอย่างนุ่มนวล

"ทางโรงเรียนเขาเรียกมาเท่าไรคะ" ฝ่ายภรรยาถามขึ้นเรียบๆ

"พิจารณาจากผลสอบของเจ้าพัฒน์" คนเป็นพ่อตอบ "เขาขอให้เรา
ซื้อ iMac ให้โรงเรียนยี่สิบเครื่อง"

"ก็คุ้มนะคะ ตาพัฒน์จะได้เรียนในโรงเรียนดีๆ" คุณแม่เอ่ย

"ไม่ต้องห่วงหรอก เขาติดต่อเรามาก่อนสัมภาษณ์เสียอีก ยังไงก็ได้
เข้าเรียนแน่ๆ อยู่แล้ว" พ่อพูดอย่างเฉยชาแต่แฝงความมั่นใจอยู่ใน
กระแสเสียง ส่วนลูกชายไม่ได้ตอบอะไร เขามองออกไปนอกรถคล้ายไม่อยู่
ร่วมในการสนทนา คนขับรถเองก็นิ่งเงียบ ทำเป็นไม่รับรู้บทสนทนาที่ได้ยิน
อยู่ในขณะนี้

รถสี่ล้อมุ่งหน้าไปสู่โรงเรียนกรุงเทพวิปัญญา

ในห้องโถงของโรงเรียนมีเก้าอี้ถูกจัดไว้เป็นแถวยาว แต่ละแถวมีเก้าอี้สามตัวสำหรับให้นักเรียนที่รอเข้าคิวสัมภาษณ์ได้นั่งกับผู้ปกครองของตน พัฒน์นั่งกระดิกเท้ารอโดยมีพ่อแม่ นั่งขนาบข้าง เขาหันไปรอบๆ มองนักเรียนคนอื่นด้วยความสนใจ จนกระทั่งแม่ส่งเสียงปราม

"พัฒน์ อย่านั่งกระดิกเท้า"

พัฒน์มองหน้าแม่ หยุดกระดิกเท้าในทันใด

ตอนนั้นเองที่สาวน้อยคนหนึ่งเดินออกมาจากห้องสัมภาษณ์ เธอเป็นเด็กสาวหน้าตาสดใสน่ารัก เดินเคียงคู่มากับคุณพ่อของตน พัฒน์สะดุดตาความสวยใสของเด็กสาวทันที เขาเหลือบมองเธอ สาวเจ้าเดินขนาบคุณพ่อ ปากพูดเสียงแจ๊ยแจ้ว

"เขาเรียกตั้งสี่แสน พ่อมีจ่ายเธอ" แม่จะกล่าวเช่นนั้น แต่ในดวงตาของเธอไร้ซึ่งแววกังวล

"พอไหวอยู่แหละเกเรช" คุณพ่อหัวเราะ โอบไหล่ลูกสาวด้วยความเอ็นดู ตอนนั้นเองที่ดวงตาสุกใสของเกเรชเคลื่อนมาจับที่ใบหน้าของพัฒน์ เธอหยุดนิ่งไปครู่หนึ่ง พัฒน์จึงโบกมือให้เธอด้วยท่าทางสบายๆ

เกเรชยิ้มตอบ ก่อนจะเดินเลยเก้าอี้ของเขาไป

ร่างของเกเรชเดินผ่านเก้าอี้ซึ่งเบงคั่งอยู่กับแม่ของเขา แม่นั่งนิ่งพยายามยึดหลังให้ตรง แต่ความปวดทรมานที่เกาะกินแผ่นหลังของแม่ ทำให้แม่นั่งได้ตัวไม่ตรงนัก หลังและไหล่ของแม่อัจฉริยะ เป็นผลจากการทำงานหนักมาเป็นเวลานาน

เบงคั่งมองเด็กสาวที่เดินผ่านเขาไปพลางคิดถึงคำพูดของเธอ

สี่แสน...หากเรียกแพงขนาดนั้น เขาก็คงไม่มีปัญญาเข้าเรียนโรงเรียนนี้
เด็กหนุ่มมิดมือไปมา สีหน้าเต็มไปด้วยความทุกข์และกังวล

ในที่สุดก็ถึงคิวของลิน เมื่อเลขาฯ ของ ผอ. ประกาศชื่อ "รินรดา
นิลเทพ" เธอกับพ่อก็ลุกขึ้นจากที่นั่ง พ่อเดินแบกลังกระดาษใบใหญ่ ลิน
จึงเป็นคนเปิดประตูให้กับเขา

เมื่อเข้าไปในห้องสัมภาษณ์ซึ่งคือห้องทำงานของ ผอ. ลินมองไป
รอบๆ ห้องก่อนจะหยุดสายตาศึกษา ผอ. ซึ่งเป็นหญิงสาววัยกลางคน
แต่งตัวสุภาพแต่ทันสมัย ไว้ผมบ๊อบทะมัดทะแมง ผอ. ดูมีมาดของนักธุรกิจ
หญิงแกร่งมากกว่ามาดของคุณครูใจดี ลินยกมือไหว้เธอ ก่อนจะนั่งลงที่เก้าอี้
หน้าโต๊ะตัวนั้น มองใบหน้ารูปไข่ของหญิงเจ้าของห้องด้วยความสนใจ

ผอ. เริ่มต้นด้วยการให้ลินแนะนำตัว จากนั้นก็เปิดแฟ้มประวัติ
ที่พ่อของเธอยื่นให้ ด้านในมีเกียรติบัตรที่แสดงว่าเธอได้เกรด 4.00 จาก
โรงเรียนเก่าตลอดทั้งสามปีที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

"เกรดเฉลี่ย 4.00 ตลอดทุกปีตั้งแต่ ป.หนึ่ง เป็นนักเรียนดีเด่นตั้งแต่
ม.หนึ่ง ถึง ม.สาม แข่งขันตอบปัญหาคณิตศาสตร์ได้อันดับหนึ่งของเขตพื้นที่
การศึกษา อันนี้ภาพตอนชนะเลิศโครอสเวิร์ดระดับประเทศครับ" พ่อของลิน
พูดด้วยน้ำเสียงนุ่มๆ ของคนเป็นครู เขาเอ่ยอธิบายเกียรติบัตรในแต่ละหน้า
ซึ่ง ผอ. เปิดมาพบ ฝ่ายลินก็ได้แค่นั่งยิ้มๆ อยู่ข้างพ่อ รอยยิ้มของเธอนั้น
มีความรู้สึกเกร็งๆ ผลมอยู่ อาจเกิดจากความอายที่พ่อเล่าประวัติของตน
อย่างละเอียด หรือไม่ก็เป็นเพราะเธอกำลังกังวลกับการสอบสัมภาษณ์

เสียงที่นุ่มนวลของพ่อพูดต่อไป "มีถ้วยรางวัลจากการแข่งขันกีฬา
นะครับ อันนี้ถ้วยการแข่งขันว่ายน้ำ" พ่อทำท่าจะหยิบถ้วยรางวัลออกมาจาก
ในลังกระดาษ แต่ ผอ. ยกมือขึ้นห้ามเสียก่อน

"ไม่ต้องแล้วล่ะพี่วิทย์" เธอเรียกชื่อพ่ออย่างคนที่รู้จักกันมาก่อนแล้ว "ขนาดนี้ก็พอแล้ว"

ผอ. วางแฟ้มลงบนโต๊ะ ภูมือไปมาพร้อมพูดต่อ "ไม่ต้องถามแล้ว ล่ะมั้งคะว่าโรงเรียนเราอยากจะได้รับน้องลินหรือเปล่า ต้องถามน้องลินมากกว่า" ผอ. หันมามองลิน สีหน้าและแววตาของเธอดูอ่อนโยนใจดี ขณะเอ่ยว่า "อยากเรียนที่นี่ไหมคะ"

แม้จะได้รับข่าวน่ายินดี แต่ลินกลับมีสีหน้าลังเลใจ

"ว่าไงลูก" พ่อยิ้มแย้ม ตบไหล่ลินพลางพูดกระตุ้น

ลินเหลือบตาไปมา ขณะที่เอ่ยตอบไปว่า "หนู...ยังไม่ต้องให้คำตอบตอนนี้ก็ได้ใช่ไหมคะ..."

คำตอบของลินทำให้ผู้ใหญ่อีกสองคนในห้องทำหน้าที่ส่งล้วยออกมาทันที ผอ. ขยับตัวอย่างแปลกใจ ส่วนผู้เป็นพ่อมองหน้าลูกสาว

"ไม่ใช่ว่าหนูไม่อยากเรียนที่นี่นะคะ" ลินรีบพูด "แค่คิดว่าที่เดิมอาจจะเหมาะกับหนูมากกว่าอะคะ เพราะว่าถ้าย้ายมาที่นี่ เรียนหนึ่งปี พ่อต้องจ่ายเกือบปีละแสนห้าอะคะ"

หญิงผู้อำนวยการแลดูประหลาดใจ เธอกล่าวว่า "แสนห้าได้ยังไงคะ ค่าเทอมที่นี่เทอมละหกหมื่น ก็ปีละแสนสองสิ"

ลินกลืนน้ำลาย แสดงสีหน้ากังวลก่อนอธิบายออกไปว่า

"ก็ใช่คะ แต่โรงเรียนเดิมที่หนูเรียนเป็นโรงเรียนที่พ่อสอนอยู่ หนูเลยไปเรียนพร้อมพ่อได้ทุกเช้า แต่ถ้ามาที่นี่ หนูต้องนั่ง BTS รวมค่ามอเตอร์ไซค์เข้าซอยก็ตกวันละ 80 บาท ไปกลับ 8 เดือน 170 วัน บวกกลางวันหยุดราชการ แล้วด้วยเนี่ย คิดเป็นเงิน 13,600 บาทต่อปี"

ระหว่างที่ลินพูดออกมาพ่อก็แสดงสีหน้าตกใจมากขึ้นเรื่อยๆ เขาเอื้อมมือไปแตะขาลินให้หยุดพูด แต่เธอไม่หยุด แถมยังตีมือพ่อให้หยุดห้าม

Bad Genius ฉลาดเกมส์โกง

เธอ และรั้วริมฝีปากพูดต่อไป

"แล้วก็ยังมีเรื่องค่าข้าวแกงอะคะ"

ประโยคต่อมาเรียกสีหน้ากึ่งประหลาดใจกึ่งกระอักกระอ่วนจาก ผอ. แต่ลินไม่สนใจ ยังคงสาธยายต่อไป

"อาหารกลางวันโรงเรียนเก่าหนู กับข้าว 2 อย่าง 20 บาท ส่วนที่นี้ 35 บาท แพงกว่า 75%"

คราวนี้พ่อแสดงสีหน้าหนักใจออกมาอย่างชัดเจน แต่การคำนวณค่าใช้จ่ายของลินยังไม่จบ เธอตกใจจะสาธยายให้มันหมดสิ้นไปเลยว่าเธอคำนวณยังไงมันถึงได้คำตอบออกมาที่หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท!

"แล้วยังมีค่าอุปกรณ์การเรียนใหม่ราว 875 บาท และก็ชุดนักเรียนใหม่อีก 1,184 บาทด้วยนะคะ รวมๆ แล้วหนูก็เลยคิดว่า..." คำตอบมันได้หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท แต่คำนี้ลินไม่ได้พูดออกไป เธอเปลี่ยนไปพูดสรุปว่า "มันอาจจะไม่คุ้มคะ"

ผอ. เคาะนิ้วกับโต๊ะ สีหน้าคล้ายประเมินอะไรอยู่ในใจ เธอเหมือนถูกใจในตัวลินด้วยเหตุผลอะไรบางอย่าง ส่วนผู้เป็นพ่อก็พยายามทำหน้าที่แล้วพูดตกลงกลับเกลื่อนว่า "คณิตศาสตร์เหรียญทองนะครับ"

จากนั้นพ่อก็หันไปจับแขนลินพร้อมเรียกเบาๆ "ลูก...พ่อจ่ายได้"

คำยืนยันจากผู้เป็นพ่อไม่ได้ทำให้ลินคลายกังวล เธอกระซิบตอบกลับไป "พ่อจ่ายไม่ไหวหรอก"

แล้วพ่อก็ตอบกลับมา "ไหว เชื้อพ่อสิ"

"แต่พ่อ..."

ระหว่างที่สองพ่อลูกกำลังเถียงกันแบบกระซิบอยู่นั้น ผอ. ก็พูดแทรกขึ้นมา "แล้วถ้าให้เรียนฟรีละคะ"

สองพ่อลูกหยุดกระซิบกระซาบแล้วหันมามองหน้าเธอทันที

ผอ. จึงพูดต่อไปอีกว่า "อ๊ะ พี่วิทย์ เตี้ยวน้องแถมทุนอาหารกลางวันฟรี ให้เลยก็แล้วกันนะคะ อยากให้รู้ว่าโรงเรียนของเราเห็นค่าความฉลาดของ น้องลินขนาดไหน" จากนั้นเธอก็หันมามองหน้าลิน แสดงสีหน้าใจดีแล้วพูด "คุ้มหรือยังคะ น้องลิน"

แต่ผู้ที่ตอบกลับเป็นประวิทย์ผู้เป็นพ่อซึ่งเอ่ยกลับมา "คุ้มครับ คุ้มค่า ที่แบกถ้วยรางวัลมานะ"

การเล่นมุทลลของพ่อทำให้ ผอ. หัวเราะ "ลูกเก่งก็ต้องแบกมาหนัก หน่อยนะคะ"

พอยิ้ม หันไปถามลิน "ตกลงนะลูก"

และเด็กสาวก็ตอบรับด้วยการพยักหน้าพร้อมรอยยิ้ม

ตั้งแต่นั้น รินรดา นิลเทพก็กลายเป็นนักเรียนทุนของโรงเรียน กรุงเทพมหานคร

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160622085.html>